

2026

L'ús del català a Esporles

Mesurament d'usos lingüístics al carrer

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

AJUNTAMENT
D'ESPORLES

Contingut

1. Introducció	5
2. Metodologia	6
2.1. Mesurament dels usos lingüístics	6
2.2. Establiment de les rutes per fer les observacions	9
2.3. Nombre de converses i marge d'error	13
3. Context sociolingüístic municipal	14
3.1. Contextualització sociodemogràfica	14
3.2. Contextualització socioeconòmica	17
3.3. Contextualització lingüística	19
3.3.1. Coneixements lingüístics de la població	19
3.3.2. Perfil sociolingüístic de la població	20
4. Anàlisi de resultats	24
4.1. Anàlisi descriptiva de les converses	24
4.1.1. Segons la ruta, el moment de la setmana i del dia	24
4.1.2. Segons el gènere, el grup d'edat i el nombre de participants	25
4.2. Anàlisi dels usos lingüístics	26
4.2.1. Usos lingüístics globals	26
4.2.2. Usos lingüístics segons el grup d'edat	27
4.2.3. Usos lingüístics segons el grup d'edat i la direccionalitat de la interacció	30
4.2.4. Usos lingüístics segons el gènere i el nombre de participants a la conversa	31
4.2.5. Relació dels usos lingüístics amb la resta de variables	31
5. Conclusions	35
5.1. Recull de dades rellevants	35

5.2. Línies potencials d'actuació	37
6. Referències bibliogràfiques	39

1. Introducció

L'ús social de les llengües és, de forma molt directa, un dels indicadors més explicatius de la seva vitalitat. En els territoris en què es produeix un contacte entre diferents llengües, l'ús social es troba molt condicionat per tota una sèrie de factors que en poden acabar determinant el futur. Per tal d'analitzar l'evolució d'aquest ús social, la recerca sociolingüística ha acostumat a fonamentar el seu anàlisi en les dades obtingudes a través d'enquestes autodeclaratives a la població. En preguntar a la població sobre els seus usos lingüístics, i comparar les respostes al llarg dels anys, es pot identificar com les llengües guanyen o perden presència en el dia a dia dels parlants.

Malgrat la demostrada fiabilitat de l'anàlisi per enquesta, aquest es tracta d'un mètode que, inevitablement, presenta un biaix: els parlants són conscients de la qüestió preguntada, i poden "decidir" allò que declaren sobre els seus usos lingüístics. És per això que, de forma paral·lela a l'anàlisi per enquesta, la recerca sociolingüística ha anat identificant diferents mètodes a través dels quals es pot apropar per conèixer l'ús i la presència de les llengües de manera no declarada pels parlants. Un d'aquests mètodes és, precisament, **el mesurament dels usos lingüístics a través de l'observació no participant**.

L'Ajuntament d'Esporles, com a municipi interessat a conèixer i intervenir en la seva realitat sociolingüística, ha encarregat l'elaboració d'un estudi a Plataforma per la Llengua que l'apropi a obtenir dades sobre la vitalitat del català en els usos quotidians de la població. Per fer-ho, doncs, aquest estudi planteja una anàlisi sobre la distribució de les llengües en les converses dels carrers d'Esporles, i estudia la forma com aquestes guanyen o perden presència segons diferents qüestions.

L'estudi, per tant, parteix d'una pregunta de recerca fonamental:

- Quina presència té el català en els usos lingüístics de la població dels carrers d'Esporles?

Per donar resposta a la pregunta plantejada, l'estudi analitza les dades obtingudes al llarg de les observacions fetes als carrers del municipi. L'orientació de l'anàlisi es fonamenta en dos objectius de recerca:

- Descriure els usos lingüístics de la població que es troba als carrers del municipi.
- Explicar i analitzar els usos lingüístics de la població en relació amb diferents variables rellevants.

Per aconseguir el conjunt d'objectius presentat, l'estudi es divideix en tres apartats principals. En primer lloc, s'explica l'orientació metodològica de l'estudi, consistent en el mesurament dels usos lingüístics. Després, s'elabora una breu contextualització sociolingüística del municipi estudiat. Finalment, s'analitzen i interpreten el conjunt de dades recollides durant les observacions.

2. Metodologia

L'estudi de l'ús del català als carrers d'Esporles pretén conèixer l'ús i la presència de les llengües que es parlen a les diferents zones del municipi. Per recollir aquest tipus d'informació s'ha emprat la tècnica de l'observació no participant¹ en tres rutes diferents dels carrers del municipi, que s'han recorregut en moments i dies diferents de la setmana.

Per dur a terme les tasques d'observació no participant, els observadors es desplaçaven a les rutes delimitades en cada zona i, sense interferir en cap situació, recollien informació de caràcter quantitatiu. Per fer-ho, es va pactar el recorregut i les dates d'observació amb els tècnics experts del consistori municipal, però no es va donar cap informació a la població observada, de manera que el comportament i les tries lingüístiques del conjunt d'agents observats respectàs de manera fidedigna la realitat.

2.1. Mesurament dels usos lingüístics

Tal com s'ha explicat, a diferència del caràcter autodeclaratiu de les enquestes, el mesurament dels usos lingüístics permet obtenir informació real, directa i actual de la situació sociolingüística en els contextos estudiats. En observar els contextos però no participar-hi, la tècnica permet superar els biaixos que interfereixen en altres formats i, per tant, facilita l'adquisició de fotografies molt ajustades a la realitat lingüística municipal.

La metodologia del mesurament dels usos lingüístics ha estat desenvolupada pel grup de recerca basc *Soziolinguistika Klusterra*, el qual, amb la intenció de conèixer el grau de vitalitat de l'ús del basc als diferents municipis de parla basca va estipular un model metodològic de referència. La gran innovació del grup d'investigació pel que fa al mesurament mitjançant l'observació no participant ha estat la creació d'una metodologia pròpia per al càlcul estadístic dels marges d'error i el mostreig necessari per tal de crear mostres representatives a partir de les observacions de converses. En l'article "*Zuzeneko behaketaz hizkuntzaerabilera neurtzeko metodologiaren eredu matematikoa*" de Yosu Yurramendi i Olatz Altuna (2009)⁵ s'exposen en detall les fórmules estadístiques i els càlculs matemàtics d'aquesta metodologia, que permet saber quin és el nombre de converses necessàries que cal observar per tenir una mostra representativa dels usos lingüístics d'una població (o un conjunt de persones concret). Per aconseguir-ho, el càlcul es basa en tres factors importants: el total de la població observada, el percentatge de potencials parlants de basc (en funció de les dades referents a la competència

¹ La metodologia de l'observació no participant s'ha fet servir llargament en recerques en diferents disciplines científiques com la sociologia i l'antropologia. Fruit d'aquesta experiència, alguns autors com el sociolingüista William Labov (a (1981). *Sociolinguistic patterns*. Filadèlfia: University of Pennsylvania Press) expliquen la importància de fer servir la metodologia basada en l'observació d'incògnit, en què els subjectes de l'estudi no saben que són estudiats. Així s'evita caure en la "paradoxa de l'observador", és a dir, en el fet que el subjecte d'estudi deixi d'actuar de manera natural pel fet de saber que l'observen.

lingüística) i la mitjana de participants en les converses. Aplicat a l'estudi present, el marge d'error estadístic de les converses recollides s'ha calculat tenint en compte tres factors: el total de la població del municipi (amb dades del Padró Municipal d'Habitants), el percentatge de potencials parlants de català (població que sap parlar català, segons les dades de l'Enquesta modulars d'hàbits socials de les Illes Balears) i la mitjana de participants en les converses. Per fer els càlculs, s'ha utilitzat la calculadora creada pel grup de recerca basc².

Així com el basc sí que ha estat una llengua bastant estudiada pel que fa al mesurament de l'ús social, la llengua catalana té una certa manca de referents en aquest àmbit. En aquest sentit, només existeixen propostes com l'estudi de Josep Maria Aymà³ sobre l'ús del català al carrer o l'Ofercat,⁴ un estudi de la Generalitat de Catalunya que analitza l'ús i la vitalitat del català als establiments comercials. Tot i així, en els darrers anys, Plataforma per la Llengua ha començat a desenvolupar una àrea de recerca basada, precisament, en el mesurament dels usos lingüístics en diferents àmbits (especialment, entre la població juvenil). De fet, ha publicat treballs com l'Estudi sociolingüístic als patis dels instituts públics de Valls (2021)⁵, l'Estudi sociolingüístic a l'associacionisme educatiu de base voluntària a Catalunya (2024)⁶ o la Diagnosi sociolingüística als clubs de bàsquet de Catalunya (2025)⁷.

Pel que fa al mesurament d'usos al carrer, Plataforma per la Llengua va publicar la Diagnosi sociolingüística als barris del projecte Barris amb Futur (2024)⁸, un estudi que, en el marc de la prova pilot del projecte "Barris amb futur" del Departament de Drets Socials i Inclusió, analitzava l'ús del català en diferents barris de Catalunya.

En el cas d'aquest estudi, tal com s'exposa amb detall al següent punt (2.2), per dur a terme les observacions, en primer lloc es van acordar un seguit de rutes amb els tècnics municipals del consistori. Les rutes partien d'una feina de buidatge i delimitació prèvia consistent en la recerca i la recollida dels punts d'interès i els llocs amb una potencial major concurrència de població. Cada una de les rutes es va delimitar amb l'eina *My Maps* del web de *Google Maps* i, després dels acords estipulats amb l'ajuntament, es van delimitar de forma definitiva amb l'eina *Instamaps*.

Un cop delimitades les rutes d'observació, els observadors van rebre una calendarització orientativa del treball de camp. Com s'exposarà més endavant, cada una de les rutes ha estat observada fins a sis vegades diferents. Segons la metodologia estipulada pel grup de recerca basc, per tal de recollir un grau d'informació fiable (i, a la vegada, garantir la no alteració de les

² Vegeu: <http://www.soziolinguistika.org/lagina/eskaera/kale-erabilera>

³ Aymà, Josep Maria (2010). *El català, al carrer*. Barcelona: UOC.

⁴ Vegeu-ho a: https://llengua.gencat.cat/ca/serveis/dades_i_estudis/dades/ofercat/index.html

⁵ Vegeu-ho a: <https://www.plataforma-llengua.cat/que-fem/estudis-i-publicacions/280/estudi-sociolingueuistic-als-patis-dels-instituts-publics-de-valls>

⁶ Vegeu-ho a: <https://www.plataforma-llengua.cat/que-fem/estudis-i-publicacions/323/lestat-del-catala-al-cau-i-a-lesplai-estudi-sociolingueuistic-a-llassociacionisme-educatiu-de-base-voluntaria-i-comunitaria-a-catalunya>

⁷ Vegeu-ho a: <https://www.plataforma-llengua.cat/que-fem/estudis-i-publicacions/343/diagnosi-sociolingueuistica-als-clubs-de-basquet-de-catalunya>

⁸ Vegeu-ho a: <https://www.plataforma-llengua.cat/media/upload/arxius/Diagnosi%20sociolingueuistica%20barris%20amb%20futur.pdf>

percepcions dels observadors), les observacions han de tenir una durada de dues hores. Per tant, com a tal, cada una de les rutes ha estat observada durant un total de fins a dotze hores. Per tal de poder arribar al major nombre de perfils socials possible, es va vetllar perquè els dies i hores en què es feien les observacions fossin diferents, incloent-hi també els caps de setmana i els dies festius.

Durant el desenvolupament del treball de camp, a més, s'ha efectuat un control del nombre de converses recollides a les diferents rutes per poder garantir un alt grau de representativitat respecte de la realitat sociolingüística municipal.

En les dues hores que duren les observacions, els observadors caminen per les rutes intentant escoltar totes les converses que es produeixen. Per poder recollir la informació sobre la llengua de les converses (que, evidentment, és l'únic objecte d'interès de l'estudi i, per tant, l'única informació que recullen els observadors) disposen d'una aplicació de telèfon mòbil (Figura 1) on es recull la informació corresponent a les converses. De cada una de les converses escoltades, els observadors anoten:

- Nombre d'infants (edat aproximada de 2 a 14 anys) de gènere masculí que hi participen.
- Nombre d'infants (edat aproximada de 2 a 14 anys) de gènere femení que hi participen.
- Nombre d'adolescents (edat aproximada de 15 a 24 anys) de gènere masculí que hi participen.
- Nombre d'adolescents (edat aproximada de 15 a 24 anys) de gènere femení que hi participen.
- Nombre de joves (edat aproximada de 25 a 44 anys) de gènere masculí que hi participen.
- Nombre de joves (edat aproximada de 25 a 44 anys) de gènere femení que hi participen.
- Nombre d'adults (edat aproximada de 45 a 64 anys) de gènere masculí que hi participen.
- Nombre d'adults (edat aproximada de 45 a 64 anys) de gènere femení que hi participen.
- Nombre d'ancians (edat aproximada de més de 65 anys) de gènere masculí que hi participen.
- Nombre d'ancians (edat aproximada de més de 65 anys) de gènere femení que hi participen.
- Llengua de la conversa (distingint entre català, castellà i altres llengües).

A través de la informació recollida (junt amb la informació contextual: la ruta, el dia de la setmana i el moment del dia), es poden analitzar els usos lingüístics de la població que es troba als carrers del municipi d'Esporles.

Figura 1: Captura de pantalla de l'aplicació mòbil per a anotar les converses

The screenshot shows the 'Usos al carrer - Esporles' screen. At the top, there's a blue header with a location icon and a checkmark. Below it, the route is set to '1 - Entre setmana' with a green status 'Amb connexió'. The main section is divided into two columns: 'Homes' and 'Dones'. Each column has five rows representing age groups: 'Infants (2-14)', 'Joves 1 (15-24)', 'Joves 2 (25-44)', 'Adults (45-64)', and 'Ancians (+ 65)'. Each row contains a minus button, a central input box, and a plus button. Below this is the 'Llengua' section with three toggle switches for 'Català', 'Castellà', and 'Altres'. At the bottom, there is a large blue checkmark button and a 'Registres' button.

	Homes			Dones		
Infants (2-14)	-		+	-		+
Joves 1 (15-24)	-		+	-		+
Joves 2 (25-44)	-		+	-		+
Adults (45-64)	-		+	-		+
Ancians (+ 65)	-		+	-		+

Llengua

Català ☐ Castellà ☐ Altres ☐

☐

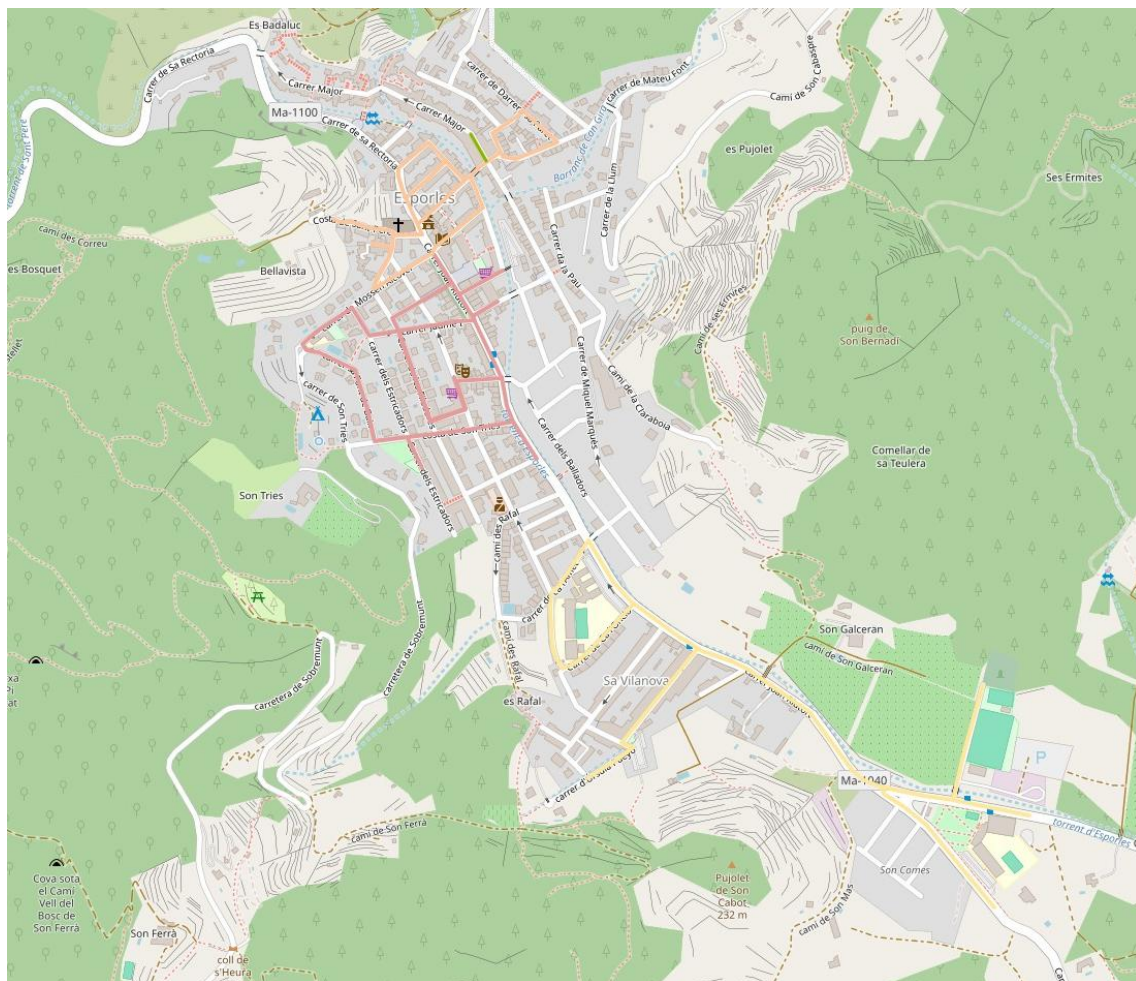
2.2. Establiment de les rutes per fer les observacions

Com s'ha explicat, en el procés d'elaboració previ a definir acords amb el consistori, es va dur a terme una feina de recerca sobre la realitat del municipi. En aquest primer buidatge, es van orientar tres rutes diferents que, un cop revisades amb els tècnics corresponents, han acabat sent les rutes d'observació.

A continuació, s'exposa la delimitació de les tres rutes, els punts d'interès que incorporaven i el cronograma d'observació que ha contemplat cada ruta. Com que el mapa no ho permet recollir, s'explica la distinció per colors de les rutes (a cada una se li ha assignat, també, un número):

- **Ruta 1:** Color groc
- **Ruta 2:** Color vermell
- **Ruta 3:** Color taronja

Figura 2: Delimitació de les rutes seguides pels observadors

Font: Elaboració pròpia. Es pot consultar a:

https://www.instamaps.cat/instavisor/32ac18ae9c6ebd59f6962ed0f36cca79/Mesurament_usos_al_carrer_d_Esporles.html

Ruta 1 (Color groc)

La ruta 1 inclou una sèrie de llocs d'interès vinculats, de forma destacada, als contextos de socialització infantojuvenil. Com s'allista a continuació, els observadors han recorregut el voltant d'escoles, instituts, parcs municipals, complexos esportius, etc.:

Recorregut	Delimitació
Carretera d'Esporles - Establiments	Fins a l'IES Josep Font i Trias
Carrer de Joan Riutort	Pavelló de l'IES - c/ de Ca l'Amet
Carrer de Joan Cabot	
Carrer de la Beata	Fins al “BikePark”
Carrer de Ca l'Onclo	
Carrer de Ca l'Amet	Fins c/ de Ca l'Onclo

Punts d'interès	Adreça
Camp Municipal de Son Quint	Perpendicular al Carrer de Joan Riutort
Rocòdrom	
Gimnàs	
Cementiri d'Esporles	
IES Josep Font i Trias	Carrer de sa Punta de Son Quint
Pavelló esportiu d'Esporles	
"Bikepark" Esporles	Carrer de la Beata
CEIP Gabriel Comas i Ribas	Carrer de Ca l'Amet, 1
Instal·lacions esportives CEIP	

Ruta	Distància	Temps	Dia	Hora d'inici	Hora final
Ruta 1	3 km	40 minuts	Dissabte 21/02	11:00	13:00
			Dissabte 21/02	16:00	18:00
			Dijous 26/02	16:00	18:00
			Diumenge 08/03	11:00	13:00
			Divendres 13/03	14:00	16:00
			Diumenge 15/03	16:00	18:00

Ruta 2 (Color vermell)

La ruta 2 inclou l'espai conegut popularment com "el centre del municipi". És una ruta molt condicionada per l'existència d'espais d'oci, restauració, hoteleria i comerços.

Recorregut	Delimitació
Carrer de Joan Riutort	Carrer de sa Serradora - Carrer de Coliseu
Passeig del Rei	
Carrer de son Trias	Carrer de sa Font de Baix
Carrer de sa Font de Baix	Carrer de Mossèn Alcover
Carrer de Mossèn Alcover	Carrer dels Estricadors
Carrer dels Estricadors	Carrer de Jaume I
Carrer de Jaume I	
Carrer de les Filadores	Carrer Coliseu
Carrer Coliseu	
Carrer del Canonge Joan Garau	Fins al pàrquing municipal
Plaça des Brollador	
Plaça del Jardinet	

Punts d'interès	Adreça
Escola Infantil d'Esporles	Carrer de Mossèn Alcover, 17

Piscina Municipal d'Esporles	Carrer de sa Font de Baix, 13
Centre de Salut Tramuntana d'Esporles	Carrer del Quarter, 24
Supermercat Spar	Carrer del Quarter, 26
Casa del Poble d'Esporles	Carrer de sa Casa des Poble, 10
Bars i restaurants	Carrer de Joan Riutort i Passeig del Rei
Parc municipal	Plaça del Jardinet
Centre de Formació Esport	Carrer del Canonge Joan Garau, 6
Supermercat Coaliment	Carrer del Canonge Joan Garau, 7
Aparcament	Carrer de Cotoner, 15
Parc de Son Tries	Carrer dels Estricadors/Costa de Son Tries
Bars i restaurants	Carrer Coliseu

Ruta	Distància	Temps	Dia	Hora d'inici	Hora final
Ruta 2	2 km	25 minuts	Diumenge 22/02	10:00	12:00
			Diumenge 22/02	14:00	16:00
			Divendres 27/02	16:00	18:00
			Dissabte 28/02	11:00	13:00
			Dissabte 28/02	16:00	18:00
			Divendres 13/03	16:00	18:00

Ruta 3 (Color taronja)

La tercera ruta inclou una zona més residencial. Tot i que també contempla alguns punts d'interès i de trobada, es caracteritza per recollir, principalment, diversos carrers on resideix bona part de la població del municipi.

Recorregut	Delimitació
Carrer de Costa de Sant Pere	
Carrer de Costa i Llobera	
Plaça de l'Ajuntament	
Carrer de sa Rectoria	Carrer de Joan Riutort - Carrer de Francina Aina Cirer
Carrer de Francina Aina Cirer	
Carrer de Joanot Colom	
Carrer de sa Tanca	
Carrer Nou de Sant Pere	
Placeta des Pla	
Carrer de Ramon Llull	
Carrer Major	Fins a Carrer des Gorg
Carrer des Pont	
Carrer de Mateu Font	

Punts d'interès	Adreça
Casal Municipal de Joves d'Esporles	Carreró de sa Vileta
Biblioteca Municipal d'Esporles	Carrer de Ramon Llull, 3
Ajuntament d'Esporles	Plaça de l'Ajuntament, 1
Restauració i hoteleria	Carrer Nou de Sant Pere, Carrer de sa Tanca, Pl. Espanya, etc.
Ca'n Gener	Carrer des Pont, 2

Ruta	Distància	Temps	Dia	Hora d'inici	Hora final
Ruta 3	2 km	31 minuts	Dimecres 25/02	16:00	18:00
			Diumenge 01/03	11:00	13:00
			Diumenge 01/03	16:00	18:00
			Dimarts 03/03	16:00	18:00
			Dissabte 07/03	11:00	13:00
			Dissabte 07/03	16:00	18:00

2.3. Nombre de converses i marge d'error

Un cop desenvolupat el treball de camp (que es va efectuar, com s'explica, entre el dissabte 21 de febrer i el diumenge 15 de març) i feta la depuració de les dades, s'ha recollit informació referent a la llengua (i les característiques dels parlants) de 1.115 converses. Amb un nivell de confiança del 95 %, i atenent el percentatge de població de l'àmbit territorial del municipi que declara saber parlar català ($p/q = 82,6 \%$ ⁹), el marge d'error de la mostra és de $\pm 2,73 \%$.

⁹ S'estableix a partir de les dades de l'Enquesta modular d'hàbits socials de les Illes Balears .

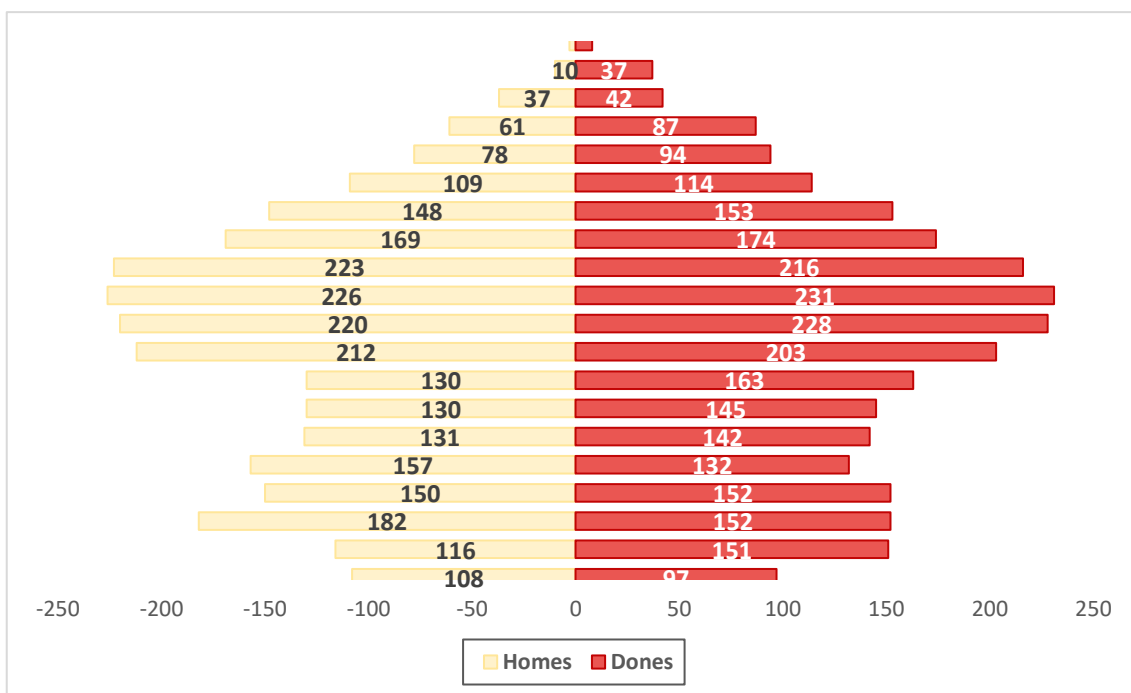
3. Context sociolingüístic municipal

Per tal de comprendre la realitat diagnosticada, és important, primer, estudiar el context sociolingüístic en què s'han produït les observacions. Malgrat no ser l'objecte d'interès principal de l'estudi, a continuació, es desenvolupa un breu repàs de la configuració sociodemogràfica, socioeconòmica i lingüística del municipi d'Esporles, així com de l'àrea on s'ubica geogràficament.

3.1. Contextualització sociodemogràfica

Segons les dades tractades per l'Institut d'Estadística de les Illes Balears (a través de l'anàlisi del cens de població), l'any 2025, Esporles comptava amb una població de fins a 5.231 habitants. Es tracta d'un municipi de les Illes Balears (concretament, ubicat a la zona coneguda com "la Serra de la Tramuntana") que, com a tal, presenta una piràmide de població de caràcter regressiu:

Gràfic 1. Piràmide de població del municipi (2025)

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades d'IBESTAT

En comparació amb Mallorca, Esporles mostra una estructura més envellida i amb un menor pes de la població jove, possiblement vinculat a les diferències de pes de la població nouvinguda en edat laboral que condicionen la resta de l'illa.

Per vincular la descripció sociodemogràfica a l'anàlisi de les converses que es desenvoluparà més endavant, és important precisar com es distribueix la població segons els cinc grups d'edat (de caràcter arbitrari) que divideixen l'anàlisi dels usos lingüístics:

Taula 1. Distribució de la població segons el grup d'edat (2025)

Grup d'edat	Nº d'habitants	% respecte del total
Entre 2 i 14 anys	806 habitants	15,15 %
Entre 15 i 24 anys	591 habitants	11,11 %
Entre 25 i 44 anys	1.256 habitants	23,60 %
Entre 45 i 64 anys	1.687 habitants	31,70 %
Més de 65 anys	981 habitants	18,44 %

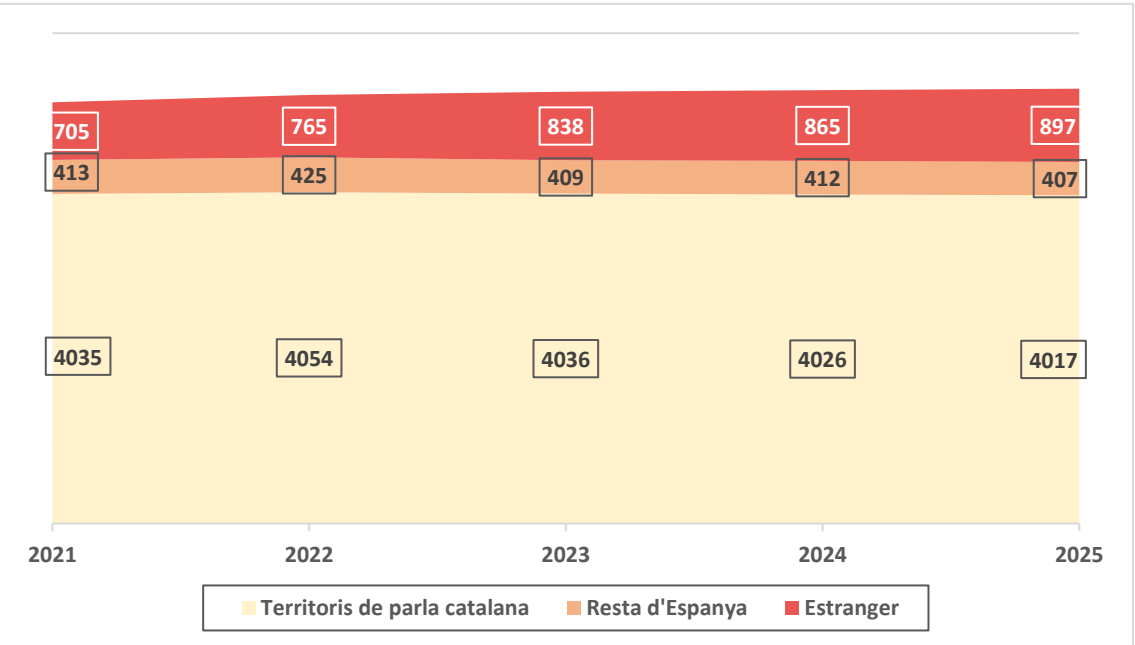
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades d'IBESTAT

Com a mostra evident de l'envelliment de la població, la taula 1 posa de manifest que, a Esporles la meitat de la població té més de 45 anys. En canvi, la població entre 2 i 24 anys només ascendeix fins al 26,25 %.

A més de la distribució de la població segons el grup d'edat, és interessant estudiar, també, com es distribueix segons el seu lloc de naixement. Tot i no poder-ne generar relacions de causalitat directa (que, de fet, serien força infundades i tendeixen a generar un imaginari de caràcter reaccionari), una de les qüestions que pot condicionar el panorama sociolingüístic dels municipis és, precisament, la presència que hi tenen els residents autòctons i al·lòctons.

Per tal d'estudiar la distribució segons el lloc de naixement de la població d'Esporles, s'ha agrupat la població segons tres zones diferents: els nascuts en territoris de parla catalana, els nascuts a la resta d'Espanya i els nascuts a l'estranger.

Gràfic 2. Evolució de la distribució de la població segons el seu lloc de naixement (2021 – 2025)

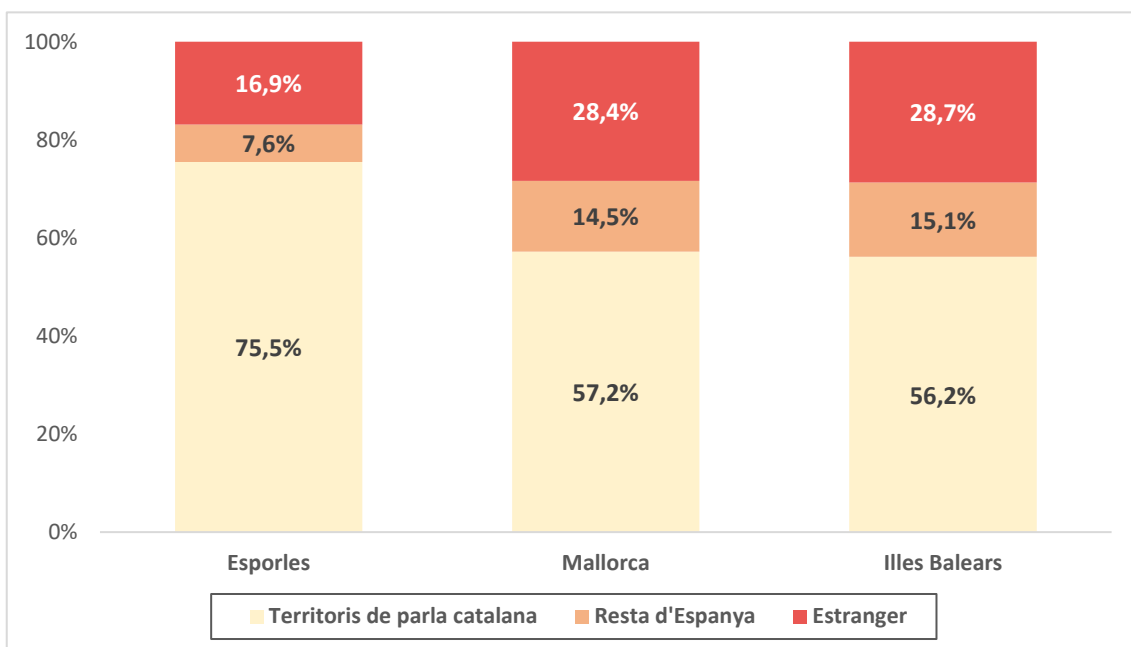
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades d'IBESTAT

Com mostra el gràfic 2, a Esporles la població nascuda en territoris de parla catalana és clarament dominant respecte dels altres dos grups. Des d'una perspectiva sociolingüística, en principi, açò situa una major potencialitat pel que fa a les interaccions en català (de forma evident, com més residents amb capacitats competencials hi ha en un municipi, més possibilitats

existeixen perquè la llengua en qüestió s'utilitzi) i, com a conseqüència, pot generar més l'interès i l'aprenentatge de la llengua catalana a la població nouvinguda. En els darrers cinc anys, però, a Esporles s'ha produït un cert augment de la població resident nascuda a l'estranger. L'arribada d'aquesta població (que, possiblement, no té les capacitats competencials per parlar en català) atorga una responsabilitat al territori d'acollida per transmetre el valor de la necessitat i la utilitat d'incorporar la llengua catalana. El fet que a Esporles hi continuï residint una bona proporció de població que domina el català possibilita, precisament, la seva transmissió a la població nouvinguda.

Per acabar d'entendre el marc sociodemogràfic del municipi, s'ha establert una comparativa segons les zones de naixement amb la distribució de Mallorca i del conjunt de les Illes Balears.

Gràfic 3. Distribució de la població segons el seu lloc de naixement a tres zones (2025)

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades d'IBESTAT

Segons evidencia el gràfic 3, la composició demogràfica d'Esporles és clarament diferent a la dels territoris dels quals forma part. A Esporles, tres de cada quatre habitants (75,5 %) són nats en territoris de parla catalana i, entre la resta, un 7,6 % són nats a la resta d'Espanya i un 16,9 % són nats a l'estranger. En canvi, pel que fa a la població de la resta de l'illa, només un 57,2 % de la població de Mallorca són nats en territoris de parla catalana, mentre que un 14,5 % són nats a la resta d'Espanya i un 28,4 % a països de l'estranger. La distribució a Mallorca és molt similar a la del conjunt de les Illes Balears.

Tal com recull l'anàlisi de l'Enquesta d'usos lingüístics a les Illes Balears del 2014, "l'increment de la població a les Illes Balears, com el de tots els territoris de parla catalana, ha estat molt considerable durant les darreres dècades i bastant superior a l'experimentat per la resta del territori de l'Estat espanyol. L'increment s'ha produït sobretot a causa dels moviments migratoris, que, des d'un punt de vista lingüístic, en el domini lingüístic català es compon, bàsicament, de població al·loglota procedent d'altres zones d'Espanya o de l'estranger. Per tant,

es compon d'unes persones que, en general, o bé desconeixen la llengua pròpia d'aquest territori i en canvi són competents amb l'altra llengua oficial (també coneguda pels autòctons); o bé les desconeixen totes dues. Les dimensions del contingent immigrant són tan elevades que, en les circumstàncies polítiques i socials de les Illes Balears, dificulten el procés d'integració lingüística de la nova població" (2017: 43). En el cas d'Esporles, però, la presència de població al·loglota no és tant preponderant com a la resta de l'illa i, per tant, *a priori*, s'hi pot preveure una realitat sociolingüística diferent de la d'altres territoris de Mallorca.

Per comprendre amb major profunditat el context sociolingüístic, però, cal analitzar, també, la realitat socioeconòmica del municipi.

3.2. Contextualització socioeconòmica

Malgrat que la comprensió socioeconòmica del municipi requeriria d'una anàlisi amb un major nivell de detall, l'objecte d'interès de la recerca i l'extensió de l'estudi en delimiten les possibilitats. Així doncs, a continuació, s'estudien breument el conjunt d'indicadors que es consideren més rellevant a l'hora de definir el perfil socioeconòmic de la població esporlerina.

L'Observatori del treball del Govern de les Illes Balears elabora informes d'anàlisi amb un conjunt d'estadístiques municipals. Entre el conjunt d'indicadors, aquest estudi ha escollit aquells que ha considerat més exemplificadors de la situació del municipi, i els situa en comparació amb els del conjunt de l'illa de Mallorca. A més, després de la taula, s'elabora un breu comentari de cada un dels indicadors i una anàlisi de caràcter general.

Taula 2. Indicadors socioeconòmics territorials (2023)

Ref.	Indicador socioeconòmic (2023)	Esporles	Mallorca
1	Renda bruta mitjana per càpita	30.833,78 €	20.176,92 €
2	Taxa de variació anual de la renda disponible bruta per càpita	+ 46,41 %	+ 9,06 %
3	Preu mitjà lloguer d'habitatge (2022)	591,51 €	613,28 €
4	Taxa d'atur	4,55 %	6,03 %
5	Taxa d'atur juvenil	13,91 %	9,86 %
6	Índex de reemplaçament	113,50 %	105,90 % ¹⁰
7	Taxa de variació anual de places turístiques ofertes (2024)	+ 5,80 %	+ 0,03 %

1. Ingressos bruts mitjans anuals entre la població d'un territori.
És un indicador prou esbiaixat (la mitjana generalitzada impedeix conèixer com es distribueix la renda entre la població), però les diferències entre Esporles i la resta de l'illa són molt clares (més de 10.000€ bruts). De fet, l'any 2023, Esporles era el segon municipi de tot Mallorca amb una major renda disponible bruta per càpita.

¹⁰ Es recull l'índex del conjunt de les Illes Balears, segons l'Anuari estadístic del 2024.

2. Variació de la renda bruta mitjana respecte de l'any anterior (en aquest cas, la variació entre el 2022 i el 2023).

El creixement dels ingressos al municipi entre els dos anys és clarament destacable. Tot i que forma part d'un procés de recuperació econòmica generalitzat (possiblement condicionat per la recuperació de l'afectació socioeconòmica provocada per la pandèmia viscuda entre el 2020 i el 2022), la taxa de variació a Esporles és molt més positiva que la del conjunt de l'illa. Entre el 2022 i el 2023, la renda bruta mitjana per càpita va créixer dels 21.059,71 € als 30.833,78 €. És necessari recordar, però, que la variació no estudia com es va produir l'augment (ni si ha tingut efectes en termes de redistribució).

3. Cost mitjà del lloguer d'un habitatge al territori.

L'any 2022, de mitjana, a Esporles el lloguer d'un habitatge costava uns 22 € menys que a la resta de Mallorca. Tot i no tractar-se d'una diferència gaire significativa, sí que es tradueix en una menor proporció de renda bruta disponible dedicada al lloguer. L'any 2022, la població d'Esporles destinava, de mitjana, un 33,75 % de la renda al lloguer, mentre que, a la resta de l'illa, la població hi destinava un 39,26 % de la renda.

4. Proporció de població aturada.

La taxa d'atur d'Esporles es troba 1,5 punts percentuals per sota de la de Mallorca. En tots dos casos, però, es tracta d'una taxa notablement baixa.

5. Proporció de població entre 15 i 30 anys en situació d'atur.

La taxa d'atur juvenil municipal és relativament superior a la del conjunt de l'illa.

6. Relació entre la població de 60 a 64 anys, que aviat pot sortir del mercat de treball, i la població de 20 i 24 anys, la qual, si no ha entrat en el mercat de treball, probablement s'hi incorporarà aviat. Un índex inferior a 100 indica que el reemplaçament generacional en el mercat de treball està garantit a curt termini; en canvi, si és superior, indica justament el contrari, és a dir, que hi ha més gent que pot sortir de l'activitat laboral que gent que hi pot entrar.

L'índex municipal és més elevat que el del conjunt de l'illa. És a dir, a Esporles, la distribució poblacional provoca una menor garantia de reemplaçament generacional en termes laborals.

7. Variació de les places turístiques ofertes en un territori respecte de l'any anterior (en aquest cas, entre el 2023 i el 2024).

En l'últim any, a Esporles s'ha produït un augment de places turístiques ofertes. Mentre que l'any 2023 n'hi havia 219, l'any 2024 la xifra va créixer fins a les 233 (majoritàriament, es tracta d'hotels rurals i espais d'agroturisme -un 71,1 % del total de places ofertes-). Tot i això, però, l'any 2024 Esporles només era el vint-i-sisè municipi de Mallorca amb més places turístiques ofertes.

En línies generals, doncs, ens trobam davant un municipi amb una condició socioeconòmica més favorable que la de l'illa, i amb una situació laboral òptima (tot i l'amenaça que suposa l'índex de reemplaçament).

3.3. Contextualització lingüística

Per poder elaborar la contextualització lingüística, s'han estudiat les dades recollides a les enquestes sociolingüístiques rellevants més recents de les Illes Balears: l'Enquesta modular d'hàbits socials (concretament, el Mòdul de coneixements i usos lingüístics) de l'any 2010 i l'Enquesta d'usos lingüístics a les Illes Balears de l'any 2014 (en endavant, EULIB).

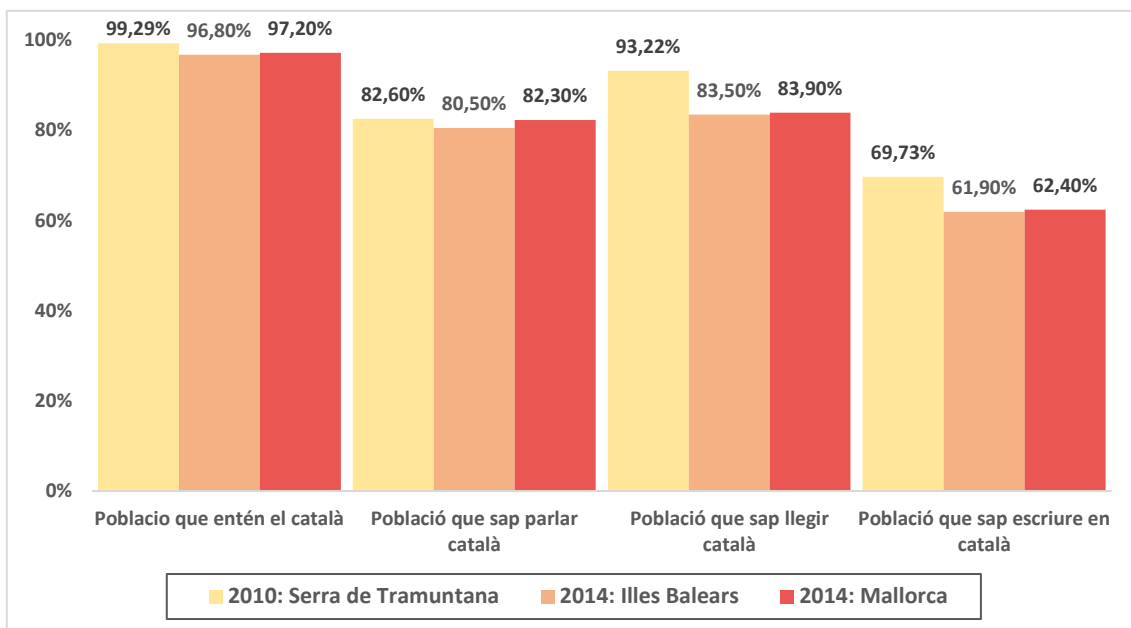
3.3.1. Coneixements lingüístics de la població

Per comprendre la presència i l'ús de les llengües al territori, en primer lloc, s'ha de comprendre com la població les coneix i domina. És a dir, el nivell de competències lingüístiques dels habitants.

Històricament, l'INE havia recollit dades sobre els coneixements lingüístics de la població als censos de població que elaborava cada deu anys. Els censos permetien tenir dades territorialitzades a nivell municipal sobre l'extensió del coneixement de català als diferents territoris de parla catalana. Tot i això, però, els darrers censos no permeten obtenir informació a nivell municipal per a tots els territoris. És per això que, per avaluar el grau de coneixement de català de la població del municipi, s'han hagut de consultar enquestes sociolingüístiques elaborades en els darrers anys al territori. Tal com recull el gràfic, per apropar-nos a conèixer el coneixement de català de la població a Mallorca, es fan servir dues estadístiques diferents: l'Enquesta modular d'hàbits socials i l'EULIB. En aquest cas, però, aquestes enquestes tampoc permeten obtenir informació de caràcter municipal, sinó que desagreguen els territoris de les Illes Balears segons diferents àrees de residència. En el cas de l'Enquesta modular, es distribueix Mallorca segons set zones territorials: el Pla de Mallorca, Raiguer, la zona Nord, la Serra de Tramuntana (on s'ubica Esporles), la zona Sud, Llevant i la badia de Palma. En el cas de l'EULIB, només divideix Mallorca en dues zones: la badia de Palma i la resta de Mallorca.

Mentre que els coneixements de castellà es troben molt generalitzats a tota l'illa, veiem com les capacitats competencials en català dels residents de Mallorca varien en les quatre competències lingüístiques (entendre, saber parlar, saber llegir i saber escriure en català). En el cas de l'EULIB, s'han fet servir les dades del conjunt de l'illa (perquè no existeixen diferències en les quatre competències segons les zones de l'illa):

Gràfic 4. Competències lingüístiques de la població segons diferents zones (2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta modular d'hàbits socials i de l'EULIB 2014

Com s'observa, de la mateixa manera que succeeix en el conjunt de les Illes Balears, a Mallorca la població demostra una major capacitat en les competències passives (entendre i llegir) que en les actives (parlar i escriure). Tot i això, però, en tots quatre casos, la població de Mallorca té un nivell competencial molt similar al del conjunt (pel pes de la pròpia illa respecte de les altres). Entre les competències que condicionen la possibilitat d'establir converses en català (les competències orals: entendre i saber parlar), la població mallorquina demostra una capacitat elevada en tots dos sentits: un 97,2 % de la població declara entendre el català i un 82,3 % el sap parlar. Es tracta d'un tipus de dades molt similars als coneixements de la població de Catalunya i, en general, és un nivell competencial procliu a la instauració normalitzada del català com a llengua habitual.

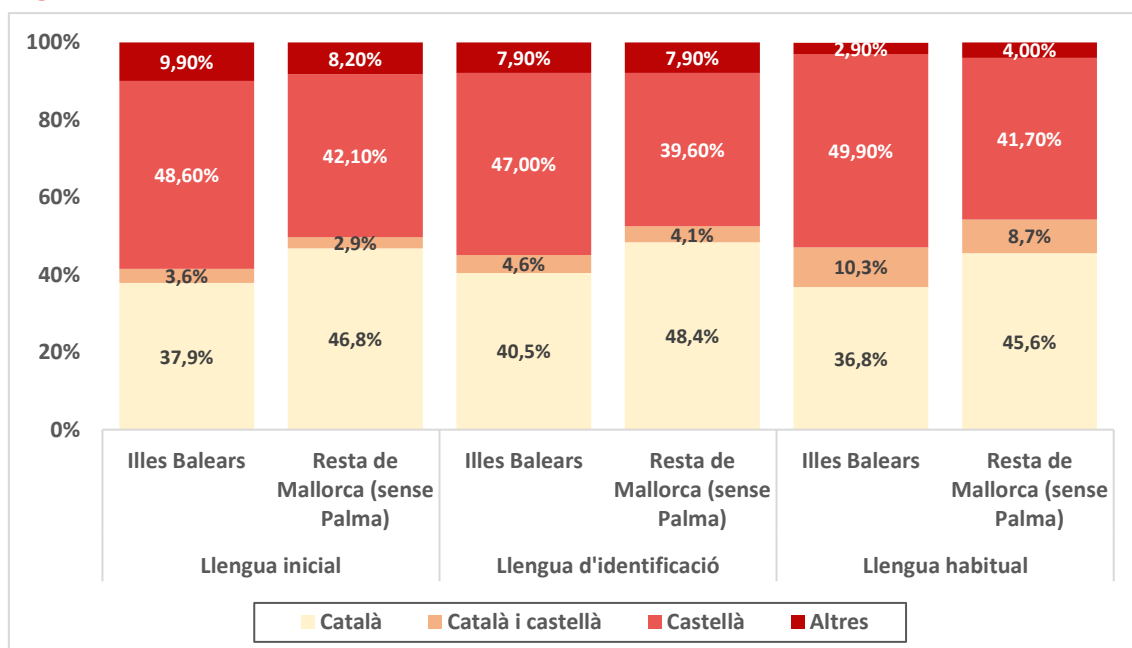
Pel que fa a la zona de la Serra de la Tramuntana, malgrat la distància temporal amb les dades de l'enquesta presentada (i la diferència entre les dues enquestes), les capacitats competencials de la població són lleugerament superiors en tots els casos. En destaca, especialment, una capacitat pràcticament homogènia de poder entendre (un 99,29 %) i llegir (un 93,22 %) en llengua catalana. En el cas de la capacitat escrita (tant llegir com escriure), de fet, la zona de la serra de Tramuntana presenta unes condicions bastant més òptimes que les del conjunt de l'illa.

3.3.2. Perfil sociolingüístic de la població

Més enllà d'estudiar les capacitats competencials de la població mallorquina (que, com s'ha vist, són òptimes per a l'ús del català), per conèixer el perfil sociolingüístic de la població s'han d'analitzar, també, les tres variables rellevants en relació amb l'ús de les llengües: la llengua inicial, la llengua d'identificació i la llengua habitual. En aquest cas, tot i que se'n pot fer una

anàlisi amb un major nivell de deteniment, es presenten les tres agregades en un gràfic i es comenten de forma breu:

Gràfic 5. Llengua inicial, llengua d'identificació i llengua habitual de la població de diferents segments territorials (2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'EULIB 2014

Tal com evidencia el gràfic, en totes tres variables, el perfil lingüístic de la població que no viu a la badia de Palma és més catalanoparlant que el del conjunt de les Illes Balears. Més enllà d'això, existeixen algunes qüestions interessants a destacar.

En primer lloc, en relació amb la llengua inicial, s'observa com pràcticament la meitat de la població que viu a la resta de Mallorca (obviant Palma i la badia de Palma) són catalanoparlants inicials. En concret, un 46,8 % afirmava que a casa parlava en català, i un 2,9 % afirmava fer-ho en català i en castellà. Es tracta d'una proporció major que la presència de castellanoparlants inicials (que ascendeix fins al 42,1 %).

En relació amb la llengua d'identificació, en segon lloc, l'any 2014 el català mantenia un cert poder d'atracció entre la població que no n'era parlant inicial. La diferència entre els autoidentificats amb el català i els catalanoparlants inicials (un 48,4 % s'identifiquen amb el català o el consideren la "seua llengua pròpia") mostra la incorporació de parlants d'altres llengües a la comunitat catalanoparlant, evidenciant aquesta capacitat d'atracció del català. De fet, entre el conjunt de la població de la resta de Mallorca, la proporció de parlants identificats amb el castellà i amb altres llengües es redueix respecte els parlants inicials, mentre que creix en el cas del català i el català i el castellà.

A l'últim, el gràfic permet estudiar l'ús habitual de la llengua catalana per part d'aquests parlants (la variable "llengua habitual"). Als territoris de la resta de Mallorca, un 45,6 % de la població fa servir el català com a llengua habitual, i un 8,7 % afirma fer servir tant el català com el castellà. És a dir, ajuntant els dos grups, l'any 2014, hi havia un 54,3 % de parlants del territori al qual pertany Esporles que afirmaven fer servir el català de forma habitual. Malgrat que, a diferència del que succeeix en altres casos (on el poder d'atracció suposa, en conseqüència, una major

presència en l'ús dels habitants), a la zona estudiada la presència de catalanoparlants exclusius habituals és menor a la de catalanoparlants exclusius autoidentificats (un 48,4 % s'hi identifiquen, però només un 45,6 % afirmen parlar-lo habitualment en exclusiva), la presència total de parlants de català és notablement positiva. Cal tenir en compte, però, que les dades són de fa més de deu anys i que, inevitablement, les transformacions sociodemogràfiques poden haver produït modificacions sociolingüístiques importants.

Pel que fa a l'ús del català segons les característiques demogràfiques de la població, la mateixa EULIB recull les clares diferències que es donen segons el lloc de naixement dels parlants:

Taula 3. Llengua habitual segons el lloc de naixement dels residents de les Illes Balears (2014)

Lloc de naixement	Catalanoparlants habituals	Parlants ambdues lleng.	Castellanoparlants habituals	Altres llengües
Nats al domini lingüístic	61,6 %	15,2 %	22,7 %	-
Nats a la resta de l'estat	4,8 %	6,1 %	88,0 %	-
Nats a l'estranger	5,8 %	2,5 %	81,6 %	10,1 %

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'EULIB 2014

Malgrat que la taula 3 torna a fer referència als parlants de totes les Illes Balears (per la manca de diferències significatives que permetessin desagregar segons l'àmbit territorial), com es pot intuir, l'ús del català es troba relacionat amb el fet d'haver nat en territoris de parla catalana. Tal com afirma l'anàlisi de la mateixa enquesta, "la llengua adquirida en primer lloc és un dels factors d'anàlisi més important de les societats plurilingües i es considera que, en la comunitat lingüística catalana, la primera llengua apresada encara continua determinant els comportaments lingüístics de la població" (2014: 65). Com mostra la taula, entre els nats fora del domini lingüístic català, la presència de catalanoparlants habituals exclusius és força residual.

S'ha de recordar, però, que les dades presentades només expliquen la realitat contextual d'Esporles, però que (i, de fet, és un dels motius d'aquest estudi) en cap cas se'n pot inferir directament l'anàlisi de la realitat del perfil sociolingüístic de la població esporlerina.

Per obtenir informació directament vinculada als usos de la població esporlerina, precisament, es presenta l'anàlisi dels resultats obtinguts a través del mesurament dels usos lingüístics al carrer del municipi.

4. Anàlisi de resultats

La presentació dels resultats es divideix en dos apartats principals. Primer, s'explica de forma descriptiva com s'ha configurat la mostra de converses i les característiques principals que la configuren. Després, es detalla l'anàlisi pel que fa als usos lingüístics de les converses, que s'estudiaran tenint en compte les diferents variables recollides en l'estudi.

4.1. Anàlisi descriptiva de les converses

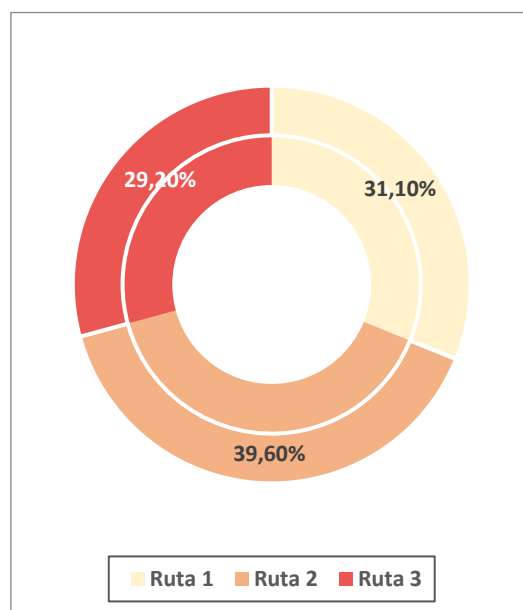
L'anàlisi descriptiva identifica les característiques principals de la mostra. Com s'ha comentat abans, en total, durant les observacions, es va recollir informació de **1.115 converses**.

4.1.1. Segons la ruta, el moment de la setmana i del dia

Les aplicacions de recollida d'informació permetien discernir les observacions segons el moment i la zona on es produïen. Així doncs, per entendre el pes de les converses a la mostra (ja que, tal com pauta el grup de recerca basc *Soziolinguistika Klusterra*, no s'han fet servir índexs de ponderació a l'hora de tractar la mostra), és important estudiar com es distribueixen segons aquests ítems.

Gràfic 5. Percentatge de converses segons la ruta observada

Malgrat que a cada una de les rutes s'hi va fer el mateix nombre d'observacions (sis observacions: dues al matí i quatre a la tarda), com mostra el gràfic, la quantitat de converses recollides no es distribueix de forma igualitària. Per raons vinculades a la concentració i l'afluència de població en aquestes zones, la ruta 2 (la que corresponia al centre del municipi) és la ruta on es va recollir una major quantitat de converses (un 39,6 % de la mostra). Les rutes 1 i 3, per la seva banda, acollien un nombre de converses molt similar i, de fet, el pes a la mostra és menys d'un punt percentual diferent: la ruta 1 aplega el 31,1 % de les converses i, la 3, el restant 29,2 %.

Font: Elaboració pròpia

Pel que fa al moment de la setmana i a l'hora del dia, existeix un desequilibri representatiu intencionat. És a dir, com que la recerca pretenia recollir els moments en què es podia trobar

una major aflluència de gent al carrer, s'han sobrerepresentat les tardes i els caps de setmana (moments en què la població que estudia i treballa acostuma a no ser als respectius centres educatius i/o professionals). Així, la mostra només contempla un 31,8 % de converses recollides entre setmana, mentre que el 68,2 % restant són en cap de setmana (en el cas del disseny de les observacions, un 33,3 % es produïen entre setmana i un 66,7% eren al cap de setmana). Pel que fa al moment del dia, un 36,7 % de les converses es van recollir al matí, i el 63,3 % van ser a la tarda (en el cas del disseny de les observacions, un 33,3 % eren al matí i un 66,7 % a la tarda). Per tant, la proporció de converses recollides és bastant conseqüent amb el disseny de les pròpies observacions, tant pel que fa al moment de la setmana com a l'hora del dia.

4.1.2. Segons el gènere, el grup d'edat i el nombre de participants

Més enllà d'estudiar la representativitat pel que fa a les zones i els moments de l'observació, cal declarar, també, el nombre de converses recollides segons les característiques i el nombre de parlants.

Pel que fa a aquestes qüestions, però, no es poden estudiar en relació amb la realitat proporcional de la població, sinó que simplement s'exposen i s'aporten el nombre d'interaccions de cada ítem i la proporció respecte el conjunt d'interaccions:

Taula 4. Nombre de converses segons característiques dels parlants

Ítem	Subgrups	Nombre d'interaccions	% del total
Segons el nombre de participants a la conversa	Només dos participants	710 converses	63,7 %
	Més de dos participants	405 converses	36,3 %
Segons el gènere dels parlants	Dones entre elles	230 converses	20,6 %
	Homes entre ells	284 converses	25,5 %
	Homes i dones	601 converses	53,9 %
Segons el grup d'edat dels parlants en la interacció	Infants i joves entre ells ¹¹	229 converses	20,5 %
	Adults entre ells	433 converses	38,8 %
	Gent gran entre ells	108 converses	9,7 %
	Infants i joves amb adults	246 converses	22,1 %
	Infants i joves amb gent gran	29 converses	2,6 %
	Adults amb gent gran	70 converses	6,3 %

¹¹ Com s'explicarà més endavant, a l'hora d'estudiar la direccionalitat de les interaccions, l'anàlisi de les dades recollides ha portat a la configuració de tres grans grups d'edat: infants i joves (entre 2 i 24 anys), adults (entre 25 i 64 anys) i gent gran (més de 65 anys). Malauradament, no s'ha pogut discernir informació específica entre els diferents grups d'adults.

4.2. Anàlisi dels usos lingüístics

El punt que es presenta a continuació estudia l'objecte d'interès principal de l'informe: els usos lingüístics als carrers d'Esporles. Per fer-ho, s'expliquen els usos segons diferents perspectives i relacions. D'entrada, s'analitzen les dades de caràcter més global i, posteriorment, es distribueixen les dades segons un conjunt de variables rellevants.

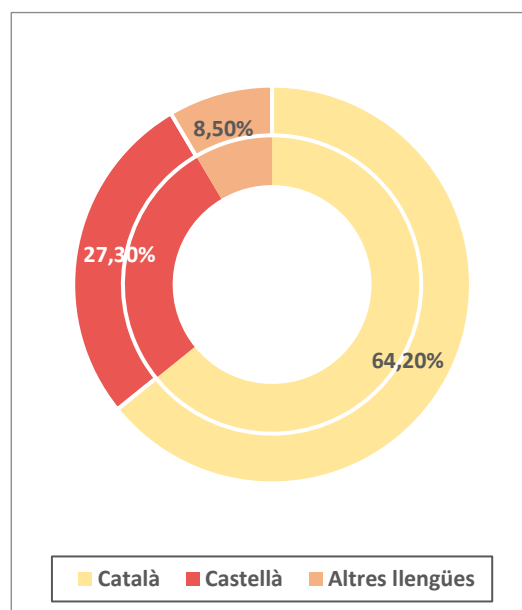
L'anàlisi s'ha dut a terme mitjançant l'encreuament de variables a través de les taules de contingència i, per conèixer-ne la significació estadística, s'ha extret l'indicador del test de la khi-quadrada¹² pels valors generals i, a més, s'han calculat l'indicador dels residuals tipificats corregits¹³ (*standardized residuals*) pels valors concrets de les caselles.

4.2.1. Usos lingüístics globals

En primer lloc, es presenten les dades sobre el global de les converses recollides. És la primera mostra d'una presència positiva del català a les interaccions al carrer del municipi, i evidencia la distància d'Esporles respecte d'altres contextos que poden influir les dades de les enquestes presentades en punts anteriors (3.3.2. Perfil sociolingüístic de la població).

Tot i que cal analitzar les dades amb un bon nivell de deteniment, la primera aproximació és prou positiva: un 64,2 % de les interaccions recollides eren en català. Pel que fa a la proporció de converses restants, un 27,3 % eren en castellà i un 8,5 % eren en altres llengües (majoritàriament, tot i no tenir-ne dades objectives, es tractava de converses en anglès i en alemany). A diferència del que recollien les dades de l'EULIB (un 54,3 % declara fer servir el català de forma habitual), el mesurament dels usos lingüístics al municipi permet recollir que, en el cas d'Esporles, l'ús habitual del català ascendeix fins a més de sis de cada deu converses.

Gràfic 6. Usos lingüístics globals

Font: Elaboració pròpia

¹² Es tracta de la tècnica més utilitzada en aquests casos, que indica si, a partir de la mida de la mostra i de la distribució dels casos, les diferències que s'observen són estadísticament significatives. Per fer-ho, aquest estadístic mostra un percentatge i fixa que el límit per considerar que hi ha diferències estadísticament significatives és del 5%.

¹³ És una tècnica que complementa l'anàlisi de la khi quadrada i ens indica quines categories expliquen les diferències significatives. Els residuals superiors a $\pm 1,96$ mostren una relació significativa en l'encreuament de categories.

Per tal d'entendre la forma com es distribueix aquesta presència de català a les interaccions, és interessant estudiar, d'entrada, la forma com els usos lingüístics varien segons les característiques dels parlants. Després, a més, s'estudiarà com l'ús de català varia en funció de les rutes i els moments de la setmana i el dia en la qual es produeixen les observacions. Per últim, s'analitzaran els detalls que expliquen el creixement de la presència de català a cada una de les rutes.

4.2.2. Usos lingüístics segons el grup d'edat

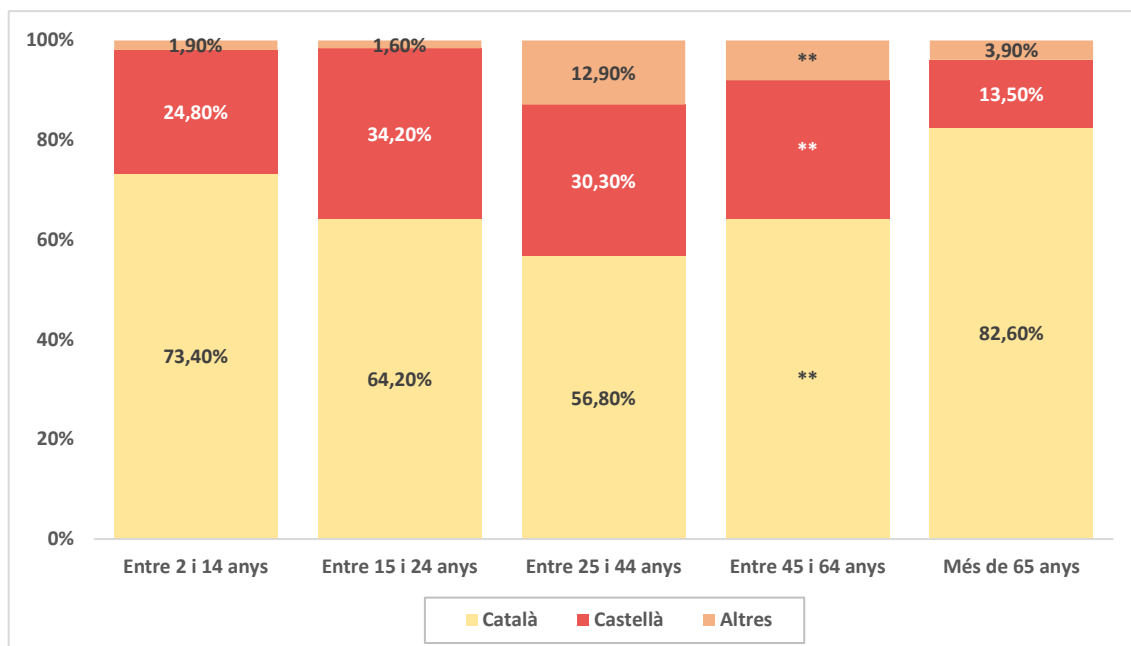
El grup d'edat dels parlants és una de les característiques més explicatives de la variació en l'ús del català als carrers d'Esporles. Com mostra el següent gràfic (gràfic 7), la presència de català a les interaccions és especialment positiva quan a les converses es troben dos grups d'edat concrets: la població infantil (entre 2 i 14 anys) i la població envellida (de més de 65 anys). En el cas de les converses en què hi ha infants, l'ús del català forma part de pràcticament tres de cada quatre converses (un 73,4 % de les converses són en català) i, en el cas de la població envellida, quan formen part de les converses, la presència del català ascendeix fins al 82,6 %.

És interessant estudiar, també, com l'ús del català varia entre els tres grups d'edat "adults" (entre els 15 i els 64 anys). En les interaccions en què es troba població adolescent i jove, tot i que l'ús del català es manté en un nivell positiu (molt similar, de fet, al del conjunt d'interaccions totals), la proporció és nou punts inferior que en les interaccions en què participen els infants. A més, en aquestes interaccions és on es troba una major presència d'interaccions en castellà (un 34,2 % de les converses). És un fenomen molt vinculable a les diferents propostes d'oci i a la sobreexposició als mitjans digitals (i els referents que se'n deriven) d'aquest segment de població, que acostumen a ser escenaris força castellanitzats. Per tant, tot i que és necessari tenir en compte que és una franja d'edat en què també podem observar població nada fora dels territoris del domini lingüístic català, podem percebre una certa pèrdua de parlants entre la població infantil i jove, amb el consegüent canvi d'hàbits i les afectacions a futur que això comporta.

El descens del català s'accentua encara més en el següent grup d'edat: entre la població de 25 i 44 anys, el català només forma part del 56,8 % de les converses. Tot i això, però, la resta de les converses recollides no eren només en castellà, sinó que, en aquest cas, trobam una destacable presència d'altres llengües (un 12,9 % de les converses). Tot i que s'hauria d'estudiar amb més detall, possiblement, es pot entendre aquesta presència d'altres llengües per les dinàmiques d'atracció turística del municipi.

Malauradament, en el cas del grup d'edat entre 45 i 64 anys, les observacions no van recollir prou casos com per percebre'n diferències estadísticament significatives.

Gràfic 7. Usos lingüístics segons el grup d'edat

Font: Elaboració pròpia.

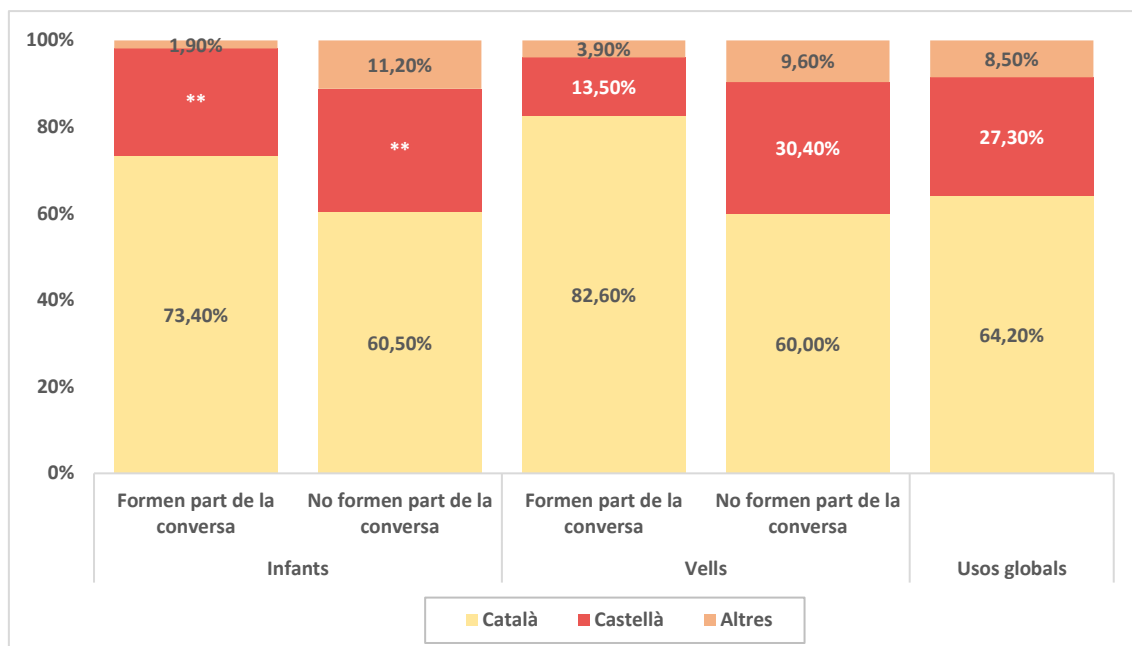
** El valor no és estadísticament significatiu segons les dades dels residuals tipificats corregits.

El gràfic 7 mostra una tendència clara: una major presència de català en els grups d'edat més "extremes" i un descens entre els grups de població jove i adulta. En línies generals, se'n poden fer algunes lectures prou positives.

Tot i que la recollida de dades no permetia recollir informació en relació amb la condició de resident (o no) dels ciutadans observats, les dades poden estar mostrant una major presència de català entre els ciutadans autòctons. Per les possibilitats de mobilitat d'aquests segments de població, s'estima que els grups d'edat més "extremes" (els infants i la gent gran) poden ser aquells en què trobam una menor incidència de població d'altres indrets i, per tant, les observacions hauran recollit una bona quantitat d'informació de converses entre població autòctona. En aquest sentit, en les converses en què participen aquests grups d'edat, el català sempre es troba per sobre del 70 %.

Per detallar-ho, és interessant estudiar com es distribueix la presència de català segons si aquests grups d'edat participen o no en les converses.

Gràfic 8. Usos lingüístics segons el grup d'edat que participa (o no) en les converses

Font: Elaboració pròpia.

** El valor no és estadísticament significatiu segons les dades dels residuals tipificats corregits.

Segons il·lustra el gràfic 8, els infants i la gent gran (al gràfic, “vells”) són els grups d'edat que més provoquen l'augment de l'ús del català en les converses (exerceixen com a “perfiles mantenidors”). En el cas dels infants, la presència de català disminueix fins a tretze punts quan no formen part de les converses (quan sí que en formen part, la proporció és del 73,4 %, però quan no, la proporció cau fins al 60,5 %). En el cas de la població envellida aquest fenomen és encara més evident: la presència de català en les converses decreix més de vint-i-dos punts quan la gent gran no en forma part. A més, en les converses en què la gent gran no en forma part, l'ús del castellà augmenta fins al 30,4 % (mentre que, quan en formen part, la proporció només arriba al 13,5 %).

En tots dos casos, s'observa un augment significatiu de l'ús d'altres llengües quan aquests segments de població no formen part de la interacció. És un fet que, com s'explicava, pot anar en conseqüència amb les dinàmiques de mobilitat turística i, per tant, amb la recollida de converses de població al·lòctona. A la vegada, però, les franges d'edat adulta també concentren una part de població nascuda fora dels territoris de parla catalana, que pot no haver-lo incorporat com a llengua habitual, però que són residents al municipi.

En relació amb els usos entre la població infantil, les dades mostren una àmplia garantia per al futur de la llengua catalana al municipi. L'elevada presència de converses en català entre els infants il·lustra un estat positiu de la transmissió intergeneracional del català i, per tant, una bona perspectiva per a la vitalitat de la llengua a mig i llarg termini. Tot i això, però, cal tenir en compte com això varia entre els següents grups d'edat, i tractar de generar dinàmiques que permetin evitar aquest descens.

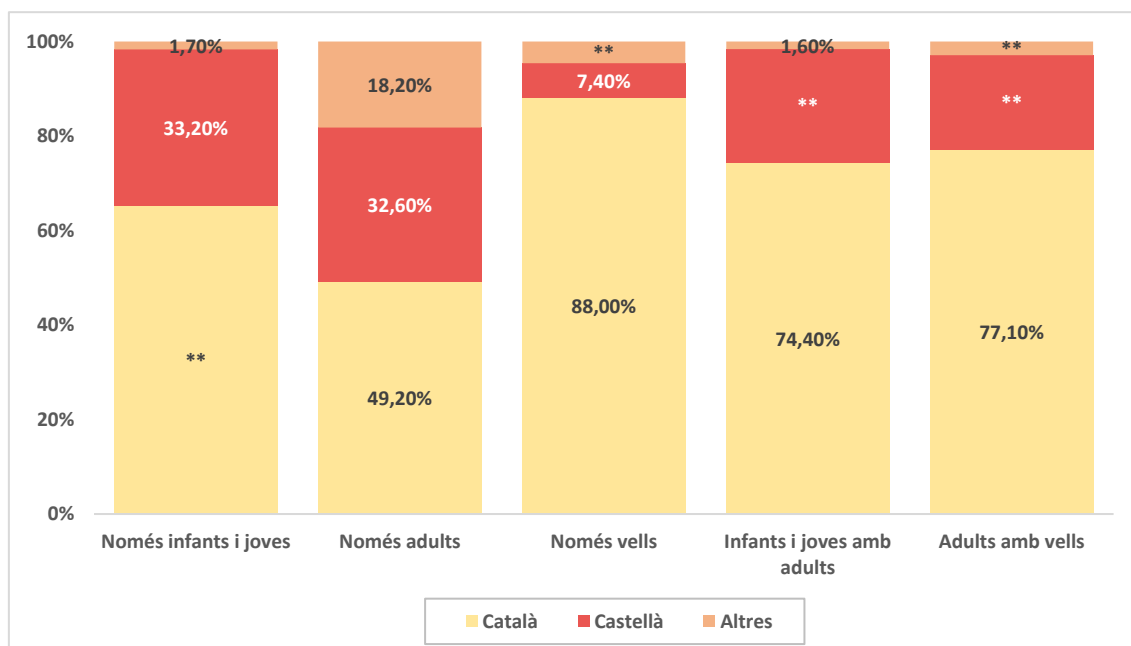
4.2.3. Usos lingüístics segons el grup d'edat i la direccionalitat de la interacció

Tot i que els gràfics 7 i 8 són una bona mostra de com varia l'ús del català segons els grups d'edat presents a la conversa, és interessant estudiar aquests usos especificant els interlocutors en cada una d'elles. És a dir, l'apartat anterior estudia, de forma general, totes les converses en què estroben presents els diferents grups d'edat, però no detalla les dinàmiques d'interacció entre grups.

Per detallar aquestes interaccions, l'anàlisi ha hagut de concretar els grups d'edat i el tipus d'interaccions. Donat el nombre de converses recollides (i la necessitat de traspasar els llindars de significació estadística), no s'han pogut estudiar totes les interaccions possibles, sinó que s'han hagut d'agrupar alguns grups d'edat observats. S'han creat tres grans grups d'edat, que sí que permeten percebre algunes diferències: els infants i joves (entre 2 i 24 anys), els adults (entre 25 i 64 anys) i la gent gran (més de 65 anys).

Els grups d'edat generats creen un univers de possibles interaccions. Entre totes aquestes, l'anàlisi pot destacar diferències de les següents converses: només infants i joves entre ells, només adults entre ells, només gent gran entre ells, infants amb adults i adults amb gent gran.

Gràfic 8. Usos lingüístics segons la interacció

Font: Elaboració pròpia.

** El valor no és estadísticament significatiu segons les dades dels residuals tipificats corregits.

Tot i presentar la columna al gràfic, malauradament, els valors de les converses en català recollides entre infants i joves no superen el llindar de significació estadística per extreure'n conclusions explicatives. Sí que ho fa, però, una presència destacada de converses en castellà: en les interaccions en què només trobam individus d'entre 2 i 24 anys, la presència de castellà

ascendeix fins al 33,2 %. Es tracta d'una proporció influïda, possiblement, per la castellanització, ja comentada, dels usos entre la població adolescent i de primera etapa juvenil.

Pel que fa als altres casos, d'entrada, com també s'explicava al punt anterior, els usos en les interaccions amb població envellida mostren un ús molt positiu de català. En les converses en què només interactuava la gent gran entre ells, l'ús del català ascendia fins al 88,0 % de les converses (amb només un 7,4 % restant en castellà) i, en les converses entre població adulta i vella, tot i que el castellà guanya presència, el català continua sent la llengua dominant (en un 77,1 % de les converses s'hi parlava en català).

A diferència del que passa entre la població de més de 65 anys, els usos lingüístics de la població adulta estan molt més influïts per la presència del castellà i altres llengües. En les converses en què només parlen adults entre ells (cal tenir present, però, que és un tipus de conversa que inclou parlants des dels 25 fins als 64 anys), l'ús del català cau fins al 49,2 %, mentre que el castellà ocupa un 32,6 % de les converses i les altres llengües són el 18,2 % restant. Tot i això, a l'hora d'interactuar amb infants, l'ús del català torna a adquirir una presència molt notable. A les converses entre infants i joves i adults, la proporció de converses en català creix fins al 74,4%.

4.2.4. Usos lingüístics segons el gènere i el nombre de participants a la conversa

L'estudi de la variació dels usos lingüístics segons el gènere i/o segons el nombre de participants no presenta diferències significatives en cap dels dos casos. És a dir, tot i que es pretenia tenir en compte com l'ús del català podia variar segons aquestes variables, les converses recollides no permeten percebre diferències segons cap de les dues i, per tant, no es tenen en compte per a l'anàlisi.

Així doncs, es pot afirmar que, a Esporles, l'ús del català no es troba condicionat ni pel gènere dels parlants ni per la quantitat de participants en les converses.

4.2.5. Relació dels usos lingüístics amb la resta de variables

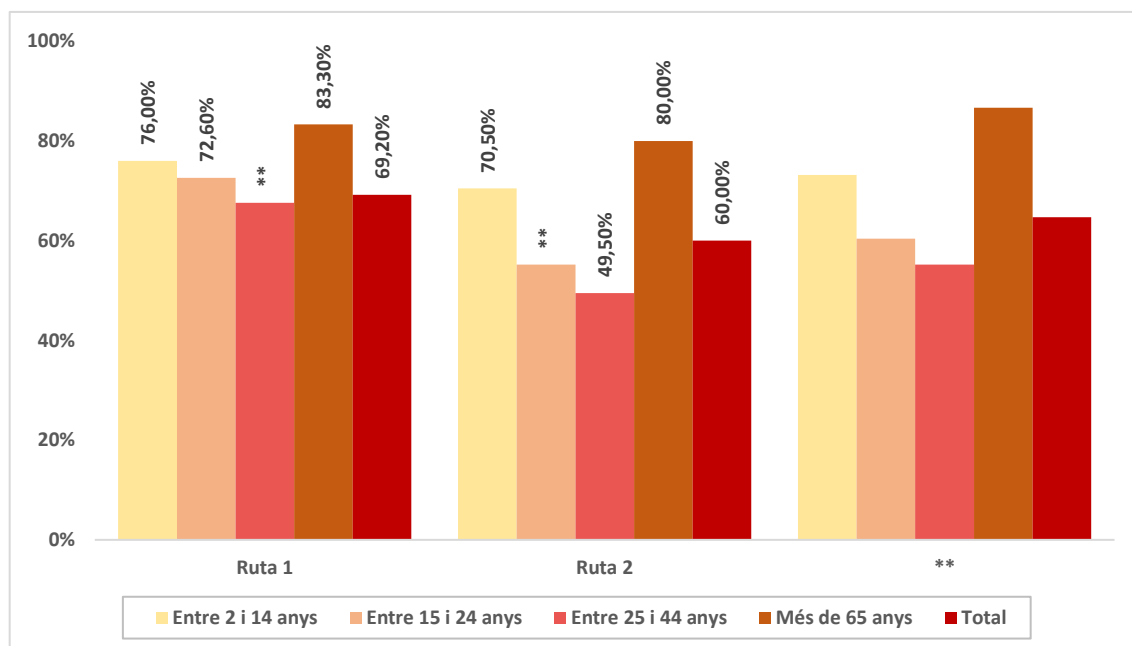
A continuació, s'estudia si les tendències observades entre els diferents grups d'edat es mantenen o varien segons les característiques del disseny del treball de camp: cada una de les rutes, el moment de la setmana i l'hora del dia. En aquest cas, per facilitar la comprensió de la informació, se simplifiquen dues qüestions: passen a mostrar-se només els percentatges de català i les converses en què participen quatre grups d'edat concrets (els infants, els adolescents, els adults i la gent gran -no es mostren les interaccions de les persones entre 45 i 64 anys, per la baixa significació estadística en pràcticament tots els casos).

4.2.5.1. Usos lingüístics segons la ruta observada

Tal com mostra el següent gràfic, la presència del català a les interaccions varia segons la zona del municipi que s'observa. És un fenomen que pot estar vinculat, possiblement, a una major o menor presència de població autòctona en les rutes observades.

Malgrat que la menor representativitat mostral de la ruta 3 provoca que les diferències no siguin estadísticament significatives (i, per tant, no es puguin incorporar a l'anàlisi), les diferències entre la ruta 1 i la ruta 2 sí que són força destacables. En el cas de la ruta 1 (la que correspon a les zones poliesportives i centres educatius), la presència de català a les converses ascendeix fins al 69,2 %, mentre que a la ruta 2 (la zona més vinculada a l'oci, l'hoteleria i la restauració) la proporció cau més de nou punts percentuals: només el 60,0 % de les converses en aquesta zona són en català.

Gràfic 9. Usos lingüístics segons grup d'edat i ruta observada

Font: Elaboració pròpia

** El valor no és estadísticament significatiu segons les dades dels residuals tipificats corregits.

Les diferències més clares pel que fa a la ruta les trobem en relació amb els grups d'edat d'adolescents i joves. Tot i que en tots dos casos existeixen limitacions respecte del llindar de significació estadística, a nivell general, es pot percebre una clara menor presència de català en els usos dels residents que caminen per la ruta 2. En el cas de la població entre 25 i 44 anys, de fet, a la ruta 2 trobam la primera presència de català per sota el 50 %: només el 49,5 % de les converses són en català. En aquest cas, de fet, apareix una presència destacable de converses en altres llengües: del 50,5 % restant, un 33,0 % són en castellà i un 17,5 % són en altres llengües. És a dir, a la zona d'oci i restauració, quan s'observen converses en què participa població de mitjana edat (entre 25 i 44 anys), pràcticament dues de cada deu converses són en altres llengües, i tres de cada deu són en castellà.

Tot i les diferències en els grups d'edat esmentats, continua destacant una presència positiva de català en els grups "extremes". Tant a la ruta 1 com a la ruta 2, sempre que en les converses participen infants o gent gran, la presència de català es troba per sobre el 70 %.

El cas de la ruta 1, de fet, és especialment positiu. En tractar-se de zones molt properes a centres educatius i esportius, l'observació d'aquesta ruta ha servit per avaluar els usos d'un segment de població sensible: els infants i joves. Com és sabut, en els darrers anys, s'ha anat produint un procés de desvalorització de la llengua catalana que, en el cas de la població infantojuvenil, els ha apropiat a construir un cert imaginari de "rebuig" (s'ha perpetuat un ideari que vincula el català amb l'acadèmia, l'escola i la formalitat, i el castellà amb l'oci, el lleure i la informalitat) del català. En aquest sentit, els infants i joves deixen de fer servir el català com a llengua dels espais de socialització informal i/o de vinculació entre iguals.

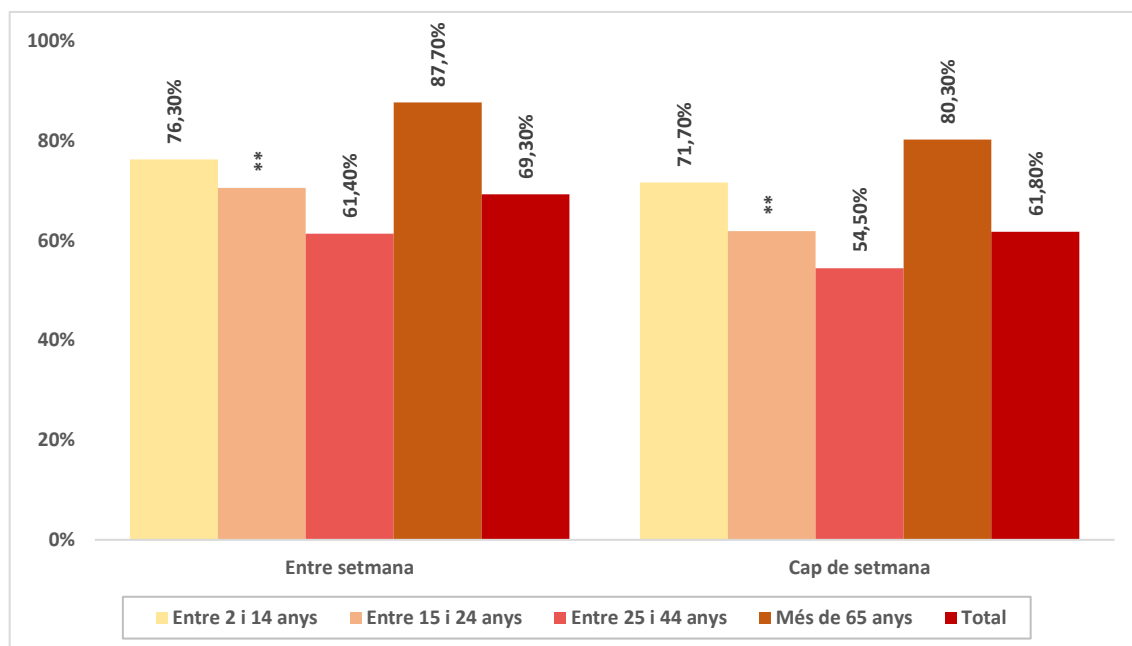
En el cas d'Esporles, però, podem percebre com en els espais de fora les aules, els infants i adolescents continuen fent servir el català com a llengua habitual en les interaccions: sempre que la població de 2 a 24 anys participa de les interaccions, més del 72 % de les converses són en català al voltant dels centres educatius i esportius eren en català.

Pel que fa a la ruta 2, específicament, cal tenir en compte que -tal com s'amplia en el següent apartat- la presència de català varia substancialment segons el moment de la setmana en què es produeix l'observació. En concret, per exemple, en les converses en què s'observen adults d'entre 25 i 44 anys, entre setmana, el 59,7 % són en català i, en canvi, els caps de setmana, la proporció disminueix fins al 44,2 %. És un cas que succeeix de forma bastant semblant en totes les franges d'edat. De fet, en els usos globals, a la ruta 2, al cap de setmana només el 56,1 % de les converses són en català, mentre que, entre setmana, la xifra creix fins al 69,5 %.

4.2.5.2. Usos lingüístics segons el moment de la setmana

Com avança l'apartat anterior, els usos lingüístics entre els habitants d'Esporles canvien substancialment segons el moment de la setmana en el qual es produeix l'observació. Com s'ha explicat, l'estudi sobrerrepresenta els caps de setmana de forma intencionada (són els moments amb major afluència de gent al carrer), però, quan s'estableixen les diferències segons aquest criteri, apareixen variacions significatives.

Gràfic 10. Usos lingüístics segons grup d'edat i moment de la setmana

Font: Elaboració pròpia

** El valor no és estadísticament significatiu segons les dades dels residuals tipificats corregits.

A nivell global, existeix una diferència de fins a 7,5 punts percentuals en la presència global de converses en català segons el moment de la setmana. Durant els caps de setmana, només el 61,8 % de les converses a Esporles són en català, mentre que, entre setmana, la xifra ascendeix fins al 69,3 %.

En relació amb la presència dels diferents grups d'edat, es pot observar com, en tots els casos, l'ús del català a les converses cau durant els caps de setmana. En els tres grups d'edat amb significació estadística, l'ús del català disminueix entre cinc i set punts segons el dia de la setmana.

Cal entendre aquesta variació, un cop més, en relació amb les dinàmiques turístiques del municipi. Tot i que els caps de setmana és quan s'observa a una major quantitat de gent al carrer, a la vegada, també és quan es recullen més converses de ciutadans de diferents orígens i llocs de residència. Tot i això, però, i com també planteja el grup de recerca *Klusterra*, atès que la intenció de l'estudi és poder avaluar l'ús de les llengües al carrer, és necessari incloure totes les casuístiques que hi succeeixen: entre les quals, com s'explica, una variació clara als caps de setmana per l'arribada de població al·lòctona que visita el municipi (on fa diferents "rutes de muntanya", a peu o, sobretot, en bicicleta).

4.2.5.3. Usos lingüístics segons l'hora del dia

Tot i que l'estudi també pretenia tenir-ho en compte, l'anàlisi de la variació dels usos lingüístics segons l'hora del dia en què es produeix l'observació no presenta diferències significatives. Per

tant, no es pot considerar que la presència de català en les converses es trobi especialment condicionada per si els parlants són observats durant la franja del matí o de la tarda.

5. Conclusions

L'estudi de l'ús del català als carrers d'Esporles ha permès identificar, descriure i analitzar l'estat de la vitalitat del català en el dia a dia esporlerí. Per aconseguir-ho, s'han estudiat el conjunt d'informació recollida a través de l'observació no participant als carrers del municipi. A través de l'anàlisi quantitativa de les dades, s'han obtingut percentatges específics sobre l'ús del català entre els esporlerins/es i s'han pogut posar en relació amb una sèrie de variables d'interès per a la recerca.

Per concloure l'estudi, es presenta un breu repàs de les dades i qüestions més rellevants de l'anàlisi i, posteriorment, s'exposaran un seguit de reflexions en relació amb les limitacions i les oportunitats que planteja l'estudi.

5.1. Recull de dades rellevants

Entre les 1.115 converses recollides durant el treball de camp, a Esporles, **un 64,2 % són en català**. Pel que fa a la resta, menys del 30 % (un 27,3 %) són en castellà i, en darrer lloc, un 8,5 % són converses en altres llengües. Es tracta d'una presència del català més positiva que la que recullen les darreres enquestes sociolingüístiques (que, com s'ha explicat, mesuren els usos "declarats" de la població de l'àmbit territorial que engloba Esporles). Tot i això, però, existeixen variacions rellevants en els usos de la població segons algunes variables recollides.

Pel que fa a les característiques dels parlants i de la interacció, els usos lingüístics varien segons el grup d'edat que és present en les converses, però no ho fan segons el gènere ni en funció del nombre de parlants que en formen part. Pel que fa al grup d'edat observat, existeixen dos segments de població que exerceixen com a "**perfils mantenidors**" de la llengua catalana: els **infants** (entre 2 i 14 anys) i **la gent gran** (més de 65 anys). En tots els casos en què aquests dos segments de població formen part de les converses, l'ús del català ascendeix a quotes d'entre el 70 % i el 80 %. En canvi, en les converses on s'observen adolescents i joves (entre 15 i 24 anys), l'ús del català disminueix fins al 64,2 % (amb un augment notable de les converses en castellà, que creixen fins al 34,2 %) i, en el cas dels adults de primera etapa (de 25 a 44 anys), la proporció cau fins al 56,8 % (es tracta, també, del grup d'edat amb major presència d'interaccions en altres llengües: un 12,9 %).

Tot i que les dades no permeten discernir segons la condició de resident de la població observada, l'anàlisi ens permet intuir que els usos observats es troben molt condicionats per

una aflluència de població “flotant” en règim turístic. En les converses en què no hi participen els segments de població amb menys possibilitats de “mobilitat turística” (els perfils “mantenidors”), l'ús del català disminueix significativament. A més, a les converses on no participen infants o gent gran és on trobam una major presència de converses en altres llengües. Malgrat tenir en compte la influència de la població flotant, convé posar èmfasi, també, en el descens de l'ús en els segments de població adolescent i jove. Tot i la influència de la qüestió demogràfica i turística, existeix un **marge de millora** pel que fa al manteniment dels hàbits **entre infants i adolescents i**, sobretot, pel que fa **a la incorporació de nous parlants** a la comunitat lingüística.

L'anàlisi permet discernir, també, com els usos varien segons els grups d'edat que interactuen durant les converses. Un cop establerts els grans grups d'edat (infants i joves, adults i gent gran) es pot percebre com, novament, la presència d'infants i de gent gran en les converses garanteix una presència positiva del català (a les converses en què només parla la gent gran, el català assoleix una quota del 88,0 % de les converses i en aquelles en què els adults parlen amb infants o amb gent gran, el català es manté per sobre del 74 %). En canvi, a les converses en què només parlen adults entre ells (població d'entre 25 i 64 anys), l'ús del català disminueix fins al 49,2 %, mentre que el castellà ascendeix al 32,6 % i apareix una presència destacable de converses en altres llengües (un 18,2 %).

A part de fer-ho amb les característiques dels parlants, l'anàlisi ha relacionat els usos de la població esporlerina amb algunes variables de distribució territorial i horària de les rutes observades.

Encara que convindria ampliar les observacions elaborades per la ruta 3, es pot afirmar que la presència de **català creix en aquelles zones més properes als contextos escolars i esportius** (ruta 1), mentre que **disminueix a les zones més vinculades a l'oci, l'hoteleria i la restauració** (ruta 2). En els carrers delimitats per la ruta 1, l'ús del català ascendeix fins al 69,2% i, en canvi, a la ruta 2 decreix fins al 60,0 %. Un cop més, però, en les dues rutes trobam clares diferències pel que fa als usos segons el grup d'edat que participa de la conversa. De fet, a la ruta pels establiments comercials i hotelers del municipi, en aquelles converses en què participa població d'entre 25 i 44 anys, l'ús del català no traspasa el llindar del 50 % (és un 49,5 %). En canvi, en totes dues rutes, en les converses en què participen infants i/o gent gran, el català sempre es troba per sobre del 70 % (arribant fins i tot al 76,0 % en les converses en què participen infants a la ruta 1 i al 83,3 % quan hi participa gent gran).

En relació amb el moment de la setmana observat, a més, es perceben clares modificacions pel que fa als usos segons si l'observació es produeix durant el cap de setmana o entre setmana. **Durant els caps de setmana, només el 61,8 % del global de les converses són en català i**, en canvi, **entre setmana la proporció ascendeix fins al 69,3 %**. Es tracta d'una diferència que, a més, es distribueix també entre tots els grups d'edat. Es tracta, altra vegada, d'una mostra de la influència que provoca la presència de població “flotant” en les dinàmiques lingüístiques del municipi.

5.2. Línies potencials d'actuació

En línies generals, doncs, s'evidencia una presència global positiva del català a les converses dels carrers esporlerins, la qual es troba molt condicionada pel grup d'edat que participa a les converses i, a més, per la influència de les zones i els moments en què es produeixen les observacions.

Arran d'aquesta primera iniciativa de mesurar de l'Ajuntament d'Esporles, però, convé fer referència a una sèrie de qüestions que emmarquen les limitacions de l'estudi presentat i que, a la vegada, en defineixen les perspectives a futur.

Per la forma com s'ha dissenyat l'estudi (que, en tot moment, ha mantingut la referència teòrica del model basc explicat), convé recordar que existeixen algunes qüestions que en condicionen la interpretació dels resultats. En primer lloc, s'ha de tenir present que, precisament per la intenció de mesurar el global de converses que es produeixen als carrers del municipi, les dades recollides sovint incorporen converses de població que no resideix a Esporles. Així doncs, no es pot considerar que el mesurament presentat reculli exactament els usos de la població esporlerina, sinó que (tal com pretenia), exposa la vitalitat del català als carrers del municipi, incloent-hi el conjunt de dinàmiques provocades per la influència de població que no hi resideix.

A més, cal tenir present que l'estudi s'ha elaborat en un moment concret de l'any (entre els mesos de febrer i març del 2026) i que, en cas de repetir-lo en altres franges estacionals, podrien variar relativament els resultats. Tot i això, a la vegada, l'estudi aconsegueix superar un dels biaixos que en podria condicionar més l'anàlisi: l'observació en períodes vocacionals. Les dinàmiques de mobilitat turística provoquen que, per raons òbvies, per tal de mesurar de forma fidedigna la realitat lingüística dels municipis s'hagi d'intentar evitar fer les observacions en períodes de vacances (que és quan, habitualment, al carrer hi ha menys gent resident del municipi i quan pot costar més observar a la població infantojuvenil en la seva quotidianitat). És el cas de l'estudi presentat.

Per acabar, i com a limitació més clara, l'estudi parteix de la manca de dades prèvies que en permeti contrastar l'evolució. És a dir, l'absència de diagnòstics sociolingüístics fetes a Esporles anteriorment provoca que les dades actuals no es puguin contrastar amb cap precedent. A la vegada, però, això genera una de les oportunitats més evidents: la possibilitat d'establir una dinàmica d'estudi cíclica que permeti analitzar l'evolució de la situació sociolingüística presentada. A més, idealment, l'anàlisi de l'evolució hauria d'anar acompanyada del disseny i la implementació d'accions que, al cap del temps, poguessin retre comptes del seu efecte. En aquest sentit, l'estudi acaba presentant un seguit de recomanacions sobre l'orientació que podrien prendre les accions esmentades.

La tasca de transformació i/o incidència lingüística hauria de considerar aquestes qüestions:

- S'ha de reforçar el rol dels infants i la gent gran com a "perfils mantenidors" de la llengua catalana. L'estudi demostra un estat favorable per a la continuïtat de la transmissió

intergeneracional del català al municipi, però convé que el consistori hi faci èmfasi i tracti de continuar protegint-la.

- Convé tractar la pèrdua de parlants entre la població dels 15 als 44 anys. Tot i la influència que hi té la població flotant, l'anàlisi permet intuir una pèrdua de parlants habituals en el traspàs de la població infantil a, sobretot, l'etapa adolescent. En aquest sentit, s'han de reforçar els mecanismes per continuar establint el català com a llengua normalitzada en els contextos de socialització i oci informal dels adolescents i joves del municipi.
- Cal articular mecanismes d'acollida lingüística per garantir la incorporació de parlants a la comunitat lingüística. Malgrat que les dades no en permeten discernir qüestions concretes, les distribucions sociodemogràfiques i les dinàmiques lingüístiques permeten percebre un major ús del castellà i altres llengües entre els segments de població amb major presència de parlants nats fora del domini lingüístic català.
- És imprescindible posar l'èmfasi en les afectacions que provoquen les dinàmiques socioeconòmiques i la presència de població "flotant" en els usos al carrer. Per fer-ho, cal articular estratègies en dos sentits: en primer lloc, reforçant el valor, la presència i la importància de la llengua catalana com a llengua normalitzada de cara a la població turística (per garantir l'existència d'un paisatge lingüístic català i fomentar la generació d'un imaginari catalanòfon). En segon lloc, a més, cal que el municipi garanteixi que la influència de la població "flotant" no incideixi en la garantia del respecte als drets lingüístics dels esporlerins/es (en clau de consumidors i, també, en clau d'usuaris dels diferents serveis públics municipals), els quals han de poder viure plenament en català.

6. Referències bibliogràfiques

Ajuntament d'Esporles. (2024). *Anuari d'Esporles 2024*. Ajuntament d'Esporles.

Castell, X., Cremades, E., & Vanrell, M. del M. (Coord.). (2023). *Actituds i usos lingüístics dels joves de les Illes Balears*. Direcció General de Política Lingüística; Universitat de les Illes Balears.

Govern de les Illes Balears, Institut Balear de la Joventut, & Institut d'Estadística de les Illes Balears. (2024). *Primera enquesta a la joventut de les Illes Balears*.

Govern de les Illes Balears & Universitat de les Illes Balears. (2017). *Enquesta d'usos lingüístics a les Illes Balears 2014. Anàlisi (EULIB2014)*. Edicions UIB.

Institut d'Estadística de les Illes Balears. (2010). *Enquesta modular d'hàbits socials. Mòdul de coneixements i usos lingüístics*.

Institut d'Estadística de les Illes Balears. (s. d.). *Fitxa municipal d'Esporles*. IBESTAT.

Melià, J. (2015). El català a les Illes Balears. 2014, primera aproximació. *Llengua i Ús: Revista Tècnica de Política Lingüística*, (57), 61–74.

Plataforma per la Llengua. (2023). *Diagnosi sociolingüística als barris del projecte Barris amb futur*. Plataforma per la Llengua.

Servei de Planificació Social, Govern de les Illes Balears. (2023). *Indicadors municipals de serveis socials. Edició 2023: Esporles*.

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA